

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๕๓

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

เรื่อง

การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๕๓

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด

อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด

เหตุผล

โดยที่เป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรการในการควบคุม หรือ
กำกับดูแล การดำเนินการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ให้เหมาะสมกับสภาพการณปัจจุบัน
ในพื้นที่ เพื่อป้องกันการก่อกมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมและสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน
ทั่วไป ดังนั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของประชาชนให้ปลอดภัยและความเป็น
ระเบียบเรียบร้อยในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย จึงมีความจำเป็นต้องตราข้อบัญญัติองค์การ
บริหารส่วนตำบลท่าตลาด เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓ โดยกำหนด
หลักเกณฑ์ วิธีการ เจือนไข เฉพาะการดำเนินการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย และมาตรการในการ
ควบคุมหรือกำกับดูแลการดำเนินการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ให้ถูกสุขลักษณะ ในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด ซึ่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล
พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติให้
กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาดโดย
ความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด และนายอำเภอสามพราน จึงได้ตรา
ข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด ว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาดโดยได้รับความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด และนายอำเภอสามพราน จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒. ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด ตั้งแต่วันที่ได้ออกประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาดแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓. ให้ยกเลิกข้อบังคับองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๒

บรรดาข้อบังคับ ข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔. ข้อบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติกภาชนะที่ใส่อาหาร เศษสัตว์ ซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติราชการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“อาคาร” หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือ
 ตึกที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน
 และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

ข้อ ๕. การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
 ท่าตลาด ให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด

ในกรณีที่มีเหตุอันควร องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาดอาจมอบให้บุคคลใด
 ดำเนินการบรรเทาหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาดก็ได้

ข้อ ๖. ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่หรือทางสาธารณะ
 ใดๆ เป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล
 ท่าตลาด อนุญาตให้จัดตั้งหรือจัดตั้งไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ ๗. ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลทิ้งไปในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือ
 ที่เก็บมิดชิด ไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือกลิ่นเหม็นรบกวนมาข้างนอก

ข้อ ๘. ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ทิ้งสิ่งปฏิกูล ลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ ๙. ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยในถังรับ
 รถเข็น เรือขน สถานที่เท เก็บ หรือพักสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด
 เว้นแต่เป็นการกระทำของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด

ข้อ ๑๐. ห้ามมิให้ผู้ใด ทำการขน ถ่าย เท คู้ย เขี่ยหรือขุดมูลฝอยในที่รองรับ รถเข็น เรือ
 ขนหรือสถานที่พักมูลฝอยใด ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด เว้นแต่เป็นการกระทำของ
 พนักงานหรือเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด

ข้อ ๑๑. เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใดๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูล
 หรือมูลฝอยในอาคารหรือสถานที่นั้นๆ ให้ถูกสุขลักษณะ

ข้อ ๑๒. ที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยต้องไม่รั่ว ไม่ซึม และไม่มีการเหม็นออกมาข้าง
 นอกมีฝาปิดมิดชิดกันแมลงวันและสัตว์ได้ ตามแบบซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น
 เห็นชอบ

ข้อ ๑๓. เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องรักษาบริเวณอาคารหรือ
 สถานที่นั้น ไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยหรือมีการถ่าย เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในประการที่ขัด
 ต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๔. ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลมูลฝอยอันอาจทำให้เกิดภาวะที่เป็นมลพิษ เช่น กว้น กลิ่น หรือแก๊ส เป็นต้น เว้นแต่จะได้กระทำโดยวิธีที่ ถูกสุขลักษณะหรือกระทำตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๕. ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า สถานที่หรือบริเวณใด ควรทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ไปทำการกำจัดให้ต้องด้วยสุขลักษณะยิ่งขึ้นโดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียมเก็บขนเมื่อได้มีหนังสือแจ้งแก่ผู้ครอบครองสถานที่ อาคาร หรือ เกสสถานทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศกำหนดบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ณ ที่เปิดเผยในบริเวณที่กำหนดไม่น้อยกว่า ๓ แห่ง เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันประกาศแล้ว ผู้ครอบครองสถานที่ อาคารหรือเกสสถาน จะต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือ บุคคลผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยจากสถานที่อาคาร หรือเกสสถานซึ่งตนครอบครองโดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓ นี้

ข้อ ๑๖. เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่หรือบริเวณใด ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บขนสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ตามข้อ ๑๕ ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยการเผา ผึ่ง หรือโดยวิธีอื่นใดที่ไม่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๗. ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขและวิธีการที่กำหนดไว้ในสัญญา

ข้อ ๑๘. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติ ในข้อ ๑๗ มีความผิดตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๙. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓ นี้ มีความผิดตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๐. ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด มีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจ ออกระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง กำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะสำหรับผู้รับใบอนุญาตใดๆ ปฏิบัติเป็นกรณีพิเศษได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๑. ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการตามข้อบังคับตำบล เรื่อง การควบคุมการจัดตั้งปฏิภูลและมูลฝอย ประจำปี ๒๕๕๒ ซึ่งถูกยกเลิกโดยข้อบัญญัตินี้ ในวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับและกิจการนั้นมีลักษณะเช่นเดียวกับกิจการที่ต้องได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ให้ผู้นั้น ประกอบกิจการต่อไปได้เสมือนเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ แต่เมื่อใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุและ ผู้นั้นยังคงประสงค์จะดำเนินกิจการต่อไป ผู้นั้นจะต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ก่อนการดำเนินการ

ข้อ ๒๒. ผู้ซึ่งประกอบกิจการที่ต้องได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับตำบล เรื่อง การควบคุมการจัดตั้งปฏิภูลและมูลฝอย ประจำปี ๒๕๕๒ ซึ่งถูกยกเลิกโดยข้อบัญญัตินี้ แต่เป็นกิจการที่จะต้องได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไป แต่จะต้องมายื่นคำขอรับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ภายในกำหนดเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้วให้ยังคงประกอบกิจการได้ต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน มีนาคม

พ.ศ. ๒๕๕๓

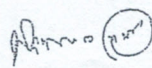
ว่าที่ ร.ต.

(เต็มเกียรติ เกิดปั้น)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด

เห็นชอบ

(ลงนาม)

(นายพิน พลอยสุข)

ปลัดอำเภอ(เจฟ.ปค.ชำนาญการพิเศษ)

รักษาราชการแทน นายอำเภอสามพราน

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๓

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
๑.	อัตราค่าธรรมเนียมสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตามมาตรา ๒๐(๔)	
	ก. ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยประจำเดือนสำหรับอาคารหรือเคหะ วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ ๔๐	
	วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร เดือนละ ๖๐	
	วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร เดือนละ ๘๐	
	วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร เดือนละ ๑๒๐	
	วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร เดือนละ ๑๕๐	
	วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร เดือนละ ๓๐๐	
	วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร เดือนละ ๔๕๐	
	วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร เดือนละ ๖๐๐	
	วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร เดือนละ ๗๕๐	
	ข. ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยประจำเดือนสำหรับตลาด โรงงาน อุตสาหกรรมหรือสถานที่ซึ่งมีมูลฝอยมาก(เกิน ๕๐๐ ลิตร/ วันขึ้นไป) วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ ๒,๐๐๐	
	วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บขนทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือ เศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ ๒,๐๐๐	
	ค. ค่าเก็บและขนครั้งคราวหนึ่ง ๆ	
	ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ ๑๕๐	
	แต่ถ้าเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขน ทุก ๆ ลูกบาศก์เมตรหรือ เศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ ๑๕๐	
	ง. ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่ง ๆ	
	เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรก และลูกบาศก์เมตรต่อไป	
	บ้านพักอาศัย/ห้องแถวที่เป็นลอง ราคา ๒๕๐	
	ห้องเป็นปอเกรอะ ราคาลูกบาศก์เมตรละ ๑๕๐	
	เศษแต่ไม่เกินลูกบาศก์เมตร เป็นถังแช่ค กึ่งบำบัด ราคา ๑,๒๐๐	
	โรงงานหรืออาคาร ราคาอันละ ๑,๒๐๐	
	สวมคอห่านตัน หรือท่อทางเดินน้ำเสีย คิดจุดละ ๑๐๐	

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม
	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บขนรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ตามมาตรา ๑๙	
๒.	ก. รับทำการเก็บขนสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยโดยทำเป็นธุรกิจ หรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ ข. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ฉบับละ	๕,๐๐๐ ๕,๐๐๐

